

med Fisk paa Spanien, som ikke ere forbundne dermed for de norske Kjøbmænd. I Norge ansees nemlig enhver Havn for Productionssted; naar man fører Fisk fra Bergen, Christianssand eller hvilken som helst Havn i Norge, saa ansees man for at føre den directe fra Productionsstedet til Spanien, og alene denne Omstændighed gjør, at der er en meget ringere Told paa Fisken, end dersom den først førtes fra Productionsstedet til en anden Havn, førend den kom til den spanske Havn. En Lettelse i denne Retning for den danske Handel kunde skee uden mindste Brud paa det spanske Toldsystem, naar der nemlig blev givet den danske Handelsstand en lige Berettigelse, som den norske har, og det synes at ligge ganske nær, naar Handelen paa Island gjøres aldeles fri og langt friere end Handelen paa de danske Provindser, lige fri for Udlandet og indenlandske Borgere, da at betragte Complexet af den danske Stat som en Enhed; deraf vilde flyde, at den danske Kjøbmand vilde faae en væsentlig Fordeel, idet han da kunde sende sin Ladning af Fisk, som han tilforhandler sig i Island, til Kjøbenhavn, for der at forsøge Markedet, som han under sit Ophold paa Island troer at være favorabelt, og, naar han finder Markedet her oversyldt, da sende den til Spanien. Det er en Vej, som flere Gange har været forsøgt; men for medelft den høiere Told, der svares af Fisken, naar den kommer fra Kjøbenhavn, end directe fra Island, aldrig har kunnet lykkes. Saaledes har jeg tilladt mig at paavise, at der er Fordele; som man mulig kunde opnaae ved Forhandlinger med Udlandet og navnlig med Spanien. Dersom man derimod aldeles opgiver en Bestemmelse om Differentialtold for de Stater, hvor danske Skibe belastes med særlige Afgifter fremfor de vedkommende Staters Skibe, naar de anløbe danske Havne — dersom man reent opgiver at fastsætte en saadan bestemt Differentialtold, saa er der ikke den mindste Opfordring for den fremmede Stat til at komme Danmark imøde med nogen saadan Indrømmelse, som man ellers kunde vente at opnaae. Det var efter megen Discussion om dette Punct, at den Commission, der har været nedsat, foreslog, at der skulde

bestemmes en fast Tillægsafgift af 10 Rd. for de Skibe, som tilhøre Nationer, der ikke indrømme det danske Flag antagelige Bilskaar, og jeg troer, at, naar der blev fastsat ved Lov en saadan bestemt Afgift, saa vilde man have en fast God at faae paa ved Underhandlingerens Begyndelse, og naar det da stod i Regjeringens Magt efter Omstændighederne enten at nedsette eller aldeles frigive for Afgiften, eller, dersom man slet ikke mødte nogen Imødekommen, da at forhøje den; man vilde da have et Støttepunct, som upaatvilelig ved saadanne Underhandlinger med fremmede Lande vel kan behøves; thi man har allerede i lang Tid seet, hvor vanskeligt det er at opnaae nogensomhelst Indrømmelse af Udlandet. — Der blev imidlertid i det Udkast, som er forelagt af den høitærede Indenrigsminister, ikke optaget nogen Bestemmelse om en saadan fast Afgift, der skulde lægges med et Spillerum indtil et Maximum, og hvorfra Fritagelse kunde finde Sted efter Regjeringens Skøn; det vilde være mig i høj Grad interessant at høre de Grunde, der have bevæget den høitærede Indenrigsminister eller Regjeringen til at gjøre det af den gjorte Forslag, saameget mere, som jeg ikke veed rettere, end at det Udvalg, som har været nedsat, har været i Besiddelse af en Skrivelse fra den høitærede Indenrigsminister, hvori han, saavidt jeg veed, tiltraadte ganske den Anskuelse, der i Henseende til dette for den danske Handelsstand, synes mig, temmelig vigtige Punct var blevet udtalt af Commissionen. Det er nu ganske vist, at efter Lovudkastet, saaledes som det foreligger fra Regjeringens Side, vilde Regjeringen have en meget friere Raadighed til at fastsætte eller lade være at fastsætte en saadan Differentialafgift; men jeg troer, det vilde blive vanskeligere for Regjeringen ved Underhandlinger at komme til at fastsætte en Differentialafgift, der kunde formaae de vedkommende Stater til at gjøre tilsvarende Indrømmelser, naar det saaledes var Regjeringen overladt, end dersom det ved Lov var bestemt. Men jeg troer dog, at det Maximum af 10 Rd., som det ærede Udvalg har foreslaaet, vilde være endnu langt mere utilraadeligt end det Forslag, der er kommet fra Regjeringens Side med Hensyn til en saadan Afgift. Man har